

Minister. Dette gælder saaledes Bestemmelserne i § 11, idet vi mener, at foruden den Indskrænkning, der her er foreslaaet af Ministeren vedrørende Administrationen af Kornloven, saa maa der kunne finde en yderligere Indskrænkning Sted, hvorved ogsaa vil opnaas nogen Besparelse for Statskassen.

Angaaende Bestemmelserne i § 13 vil jeg kun sige, at vi mener ikke at kunne tiltræde Paragraffen i den Form, hvori den er affattet; men vi er villige til at drøfte ogsaa dette Spørgsmaal nærmere for at naa til Forstaelse herom.

Saa nævnede den højtærede Minister, at der er indsat en ny § 14 i Lovforslaget under Sagens Behandling i Folketinget. Denne § 14 gaar ud paa at sikre Landmændene en Efterbetaling af 1 Kr. pr. Td. Korn leveret efter Kornloven for sidste Aar. Jeg synes, at denne Bestemmelse nærmest maa siges at være overflødig. Jeg kan ikke se, at der egentlig med Rette har kunnet rejses Tvivl om, hvorvidt Landmændene skulde have denne Efterbetaling af 1 Kr. eller ikke; og Ernæringsraadet har da ogsaa været af den Opfattelse, at denne Krone skulde og burde udbetales. Imidlertid er der jo ingen Anledning til at diskutere dette Spørgsmaal nærmere; naar denne Bestemmelse bliver gennemført, vil der derefter ikke kunne være Tvivl om, hvad der skal foretages.

Saa vil jeg gerne, inden jeg slutter, henlede Opmærksomheden paa Bilaget under Nr. 6 i Folketingets Betænkning. Det er et Andragende fra Foreningen af større Handelsmøller i Danmark, og det gaar ud paa, at der i Lovforslaget skulde fastsættes en Kvalitetsvægt, hvorefter Afregningen for den leverede Rug og Hvede skulde finde Sted. Jeg vil herom kun sige, at det forekommer mig, at de Grunde, der er anførte i dette Andragende, er rigtige i enhver Henseende. Da vi for godt 2 Aar siden drøftede den første Kornlov i Lands-tinget, havde jeg Lejlighed til at udtale mig om dette Spørgsmaal, og jeg udtalte da, at jeg fandt det urigtigt, at Kornet ikke skulde betales efter sin Kvalitet. Det er min Opfattelse, at i de 2 Aar, der er gaaet, er der paaført Staten ret betydelige Udgifter som Følge af, at vi ikke har faaet denne Bestemmelse gennemført fra først af. Jeg skal imidlertid erkende, at jeg ikke tror, at det vel lader sig gøre nu at rejse Spørgsmaalet om en ny Maade at afregne og betale Kornet paa. Jeg tør vel gaa ud fra, at dette Aar vil være det sidste, i hvilket vi faar en tvungen Aflevering af Brød-

korn, og saa kan man vel sige, at er det gaaet de to andre Aar, kan det vel ogsaa gaa i Aar. Men dernæst vil jeg ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at der er allerede i Aar afleveret ikke saa ganske lidt Brødkorn omkring i Landet, og det nu at ville fastsætte nye Regler for, hvorledes dette Korn skal afregnes, vilde vel nok medføre forskellige Vanskeligheder. Jeg er derfor nærmest tilbøjelig til at tro, at vi maa fortsætte i Aar paa samme Maade, som det er sket i de 2 foregaaende Aar; men, som sagt, jeg finder, at det vilde have været rigtigt og forsvarligt i enhver Henseende, om vi fra først af havde fastsat, at Betaling skulde ske efter Kvalitet.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg skal slutte med at udtale, at vi fra vor Side ønsker denne Sag fremmet saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Jeg kunde ønske at tilføje, at jeg venter, at den højtærede Indenrigsminister overfor Udvalget vil udtale sig nærmere om, hvorledes han har tænkt sig, at Brøpriserne skal være i det kommende Aar. Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som staar i Forbindelse dermed, og det er, hvilken Ordning Ministeren har tænkt sig at træffe overfor Møllerne og Bagerne, men herom antager jeg ogsaa, at Ministeren er villig til at give Meddelelse i Udvalget. — Jeg skal saa kun endnu nævne, at jeg gaar ud fra, at Statslagrene omkring i Landet har faaet Meddelelse om, at de skal modtage det Brødkorn, som Landmændene kommer og vil aflevere, saaledes at Landmændene ikke udsættes for, naar de kommer med deres Rug og deres Hvede, at blive vist hjem med det igen og derved at paaføres dobbelt Ulejlighed.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Piper: Vi staar atter overfor Behandlingen af et Lovforslag om en Kornordning, men der kan noteres en glædelig Forandring fra i Fjor. Selv om Forholdene endnu er vanskelige, er de jo dog utvivlsomt betydeligt forbedrede fra det Tidspunkt, da vi behandlede Kornloven for 1918—19. Uagtet Tilførslerne endnu er vanskelige, er de dog saa meget forbedrede, at vi denne Gang kan gøre Regning paa i den kommende Vinter at faa en hel Del baade fremmed Korn og Oliekager til Hjælp ved Opføringen. Vi glider nu nærmere til normale Tilstande, og ønskeligt vilde det være, om vi snart kunde